

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721202399
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5721202399.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: M. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom J.D. D. XXXX/X, I., o zaplatenie 2 927,85 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 5Csp/64/2021-107 zo dňa 11. augusta 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým konanie medzi účastníkmi v časti o zaplatenie 1 364,- eur zastavil (I.), odvolaním nenapadnutom, p o n e c h á v a nedotknutý.

V ostatných častiach (II., III.) rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin po tom, čo čiastočne zastavil konanie medzi účastníkmi, vo zvyšku žalobu žalobkyne zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z vykonaného dokazovania, z ktorého mal preukázané, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala zosplatnenie pohľadávky v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho nedošlo k riadnemu zosplatneniu úveru, neboli s poukazom na ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. splnené podmienky na to, aby bola pohľadávka z tohto úveru postúpená na žalobkyňu. Navyše, vzhľadom na to, že veriteľom v danej veci bola D. A. H., a.s., mal za to, že predmetný záväzkový vzťah vyplývajúci z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je regulovaný špeciálnou právnou úpravou zákona č. 483/2001 Z. z., ktorý vo svojom ust. § 92 ods. 8 uviedol, že ak napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Tu však súd nemal preukázané, že by zo strany žalobcu, prípadne jeho právneho predchodcu došlo k naplneniu predpokladov uvedených v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. a rovnako tak k platnému zosplatneniu úveru, v dôsledku čoho žalobkyňa, resp. jej právny predchodca konal v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na uvedené mal potom za to, že zmluva o postúpení pohľadávky nie je platnou a žalobkyňa tak nenadobudla aktívnu legitímáciu v dôsledku postúpenia pohľadávky voči žalovanému, a preto žalobu po čiastočných späťvzatiach v celom rozsahu zamietol. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému ako úspešnému účastníkovi nárok na náhradu trov prvostupňového konania v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobkyňa. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavajúcej časti zmeniť, jej návrhu v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie

konanie. Mala za to, že súd prvej inštancie jednak nesprávne právne posúdil vec a zároveň i nesprávnym procesným postupom jej znemožnil uskutočňovanie jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Právna predchodkyňa žalobkyne D. A. H. stanovila čas povinnosti pre vyplatenie dlhu dlžníkom zaslaním podania zo dňa 02. 08. 2018 označeným ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, v ktorom žalovaného vyzvala na splnenie dlhu v zmysle ust. § 563 OZ. Forma výzvy k splneniu dlhu nie je predpísaná a postačuje preto aj ústny prejav. Za kvalifikovanú výzvu sa považuje aj žaloba, v ktorom prípade nastáva prvý deň po doručení žaloby dlžníkovi. Aj páchatel trestného činu je v omeškaní nasledujúci deň po dni, kedy bol požiadaný poškodeným o zaplatenie dlhu (spôsobenej škody). Poukazovala na to, že v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v štandardných splátkach. Splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť, bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením vo výške percentuálnej časti z aktuálnej výšky úverové rámca v existujúcom záväzkovom vzťahu uzavretom na dobu neurčitú. Od plnenia v splátkach je potom potrebné dôsledne odlišiť opakujúce sa plnenie, resp. plnenie opakujúcich sa dávok v trvajúcom záväzkovom vzťahu. Na základe uvedeného bola toho názoru, že súd nesprávne právne posúdil splatnosť pohľadávky v zmysle ust. § 565 OZ, ako aj na posudzovaný prípad nesprávne aplikoval ust. § 53 ods. 9 OZ a naopak na vec opomenul aplikovať ust. § 563 OZ. Otázka platného postúpenia pohľadávky na žalobkyňu podľa jej názoru už bola okresným súdom právoplatne vyriešená, a to uznesením zo dňa 06. 06. 2022, ktorým došlo k pripusteniu žalobkyne do konania na strane žalobcu. V tomto prípade súd už prejudiciálne posudzoval, či postúpenie pohľadávky z postupcu na žalobkyňu je platné, a teda jeho záver v rozhodnutí vo veci samej nemôže odporovať skoršiemu rozhodnutiu, ktorým pripustil zmenu účastníka v konaní. V ďalšom sa nestotožnila s postupom súdu, ktorý de facto popieral skutkové tvrdenia strán sporu, ktoré bolo potrebné v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP považovať za nesporné. Ak mal pochybnosti o akýchkoľvek skutkových tvrdeniach žalobkyne, potom podľa jej názoru mohol v zmysle ust. § 295 CSP vykonať aj bez návrhu žalovaného ďalšie dôkazy, napr. mohol dopytovať žalovaného, prípadne postupcu na vyjadrenie k takto uvedeným skutkovým tvrdeniam žalobkyne, prípadne mohol postupcu v zmysle edičnej povinnosti dopytovať za účelom predloženia dôkazov na preukázanie týchto tvrdení. Je neprípustné, aby súd prvej inštancie bez spochybnenia skutkových tvrdení žalobkyne žalovaným tieto sám vlastnou činnosťou spochybňoval bez riadneho dokazovania na pojednávaní. Pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena bez doplnenia dokazovania, znemožnil žalobkyňi, aby uskutočňovala svoje procesné práva a zároveň jeho rozhodnutie vychádza zatiaľ z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Ako vyplynulo z obsahu spisu, súd prvej inštancie vykonal pojednávanie dňa 11. 08. 2022 v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu s tým, že na tomto pojednávaní oboznámil listinné dôkazy a po tom, čo konštatoval, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, žalobu v napadnutej časti v celom rozsahu zamietol.

6. Zákonná úprava síce umožňuje súdu pokračovať v konaní aj v neprítomnosti účastníkov za splnenia zákonných podmienok (§ 183, § 184 CSP), ale aj v takomto prípade (keď súd vykoná pojednávanie a rozhodne v neprítomnosti účastníkov) musí dbať na to, aby nedošlo k takému zásahu do práv a právom chránených záujmov účastníka, ktoré by malo za následok porušenie práva na spravodlivý proces, a to i s prihliadnutím na ust. § 181 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého by súd mal určiť, ktoré skutkové tvrdenia považuje medzi stranami za sporné a ktoré nie, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd by tiež mal uviesť svoje predbežné právne posúdenie, tak aby sa účastník mohol prípadne v ďalšom konaní brániť a predložiť iné dôkazy na podporu svojich tvrdení. Účastník totiž nemôže predvídať myšlienkový postup súdu a pokiaľ súd až v rozhodnutí vo veci samej konštatuje neunesenie dôkazného bremena zo strany účastníka, tento nemá možnosť, tak ako to napokon správne konštatuje i odvolateľka vo svojom odvolaní, sa voči takémuto hodnoteniu brániť a poprípade navrhnuť ďalšie dôkazy na podporu svojich skutkových tvrdení. Súd prvej inštancie sa dôsledne vyššie uvedenými zásadami neriadil, keď žalobu zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobkyňou, čím jej znemožnil, aby uskutočňovala svoje procesné práva a zároveň jeho rozhodnutie potom v tomto štádiu konania a dokazovania vychádza zo zatiaľ nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie vypořadať sa s námietkami žalobkyne, týkajúcimi sa jej aktívnej legitímácie v konaní, a to i s prihliadnutím na uznesenie o pripustení zámeny účastníkov na strane žalobcu a umožniť jej popřípade navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení týkajúcich sa zosplatnenia úveru, lebo len potom bude môcť vo veci opätovne rozhodnúť za súčasného zachovania procesných práv žalobkyne.

8. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

9. V ostatnej časti, pokiaľ bolo konanie medzi účastníkmi čiastočne zastavené (výrok I. rozsudku), odvolaním nenapadnutej, zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).